

kona rozhodovati veškeré spory mezi vlastníkem domu a domovníkem (správcem domu) řádným soudům podle zákona o soudní příslušnosti povolaným (§ 16 citovaného zákona), tedy podle § 49 čís. 6 j. n. okresním soudům.

Čís. 11229.

Exekuce na základě říšskoněmeckých exekučních titulů.

Jest na navrhovateli, by vykázal náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. předpisem § 328 čís. 1 civilního řádu soudního, platícího v německé říši.

Nestačí údaj v exekučním návrhu, že říšskoněmecký soud byl příslušný (podle § 91 j. n.) a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaný byl ve sporu zastoupen.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, R I 993/31.)

Na základě rozsudku pruského zemského soudu ve Vratislavi povolil soud první instance exekuci. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zamítl exekuční návrh.

Důvody:

Podle § 55 druhý odstavec první věta ex. ř. měla navrhovatelka vykázati mimo jiné také náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. v § 328 č. 1 civilního řádu soudního platícího v německé říši. To se nestalo. Z vyhotovení rozsudku, jež bylo připojeno k exekučnímu návrhu, není patrné, že německý soud byl příslušným podle československého zákona, protože se v něm o příslušnosti nečiní zmínka. V exekučním návrhu uvedla sice vymáhající strana, že německý soud byl příslušný podle § 91 j. n. a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaná strana byla ve sporu zastoupena. Tento stručný údaj však nestačí, nedokázala-li vymáhající strana skutečnosti, z nichž by bylo lze souditi na tvrzenou příslušnost. Strana povinná právem vytýkala v rekursu, že soud exekuci povolující nezkoumal otázku příslušnosti německého soudu ve smyslu § 55 druhý odstavec ex. ř. Vymáhající strana měla exekučnímu soudu předložiti potřebné doklady, by řešení otázky příslušnosti mohl přezkoumati s hlediska předpisů nahoře uvedených, což neučinila.

Čís. 11230.

Rízení o odporu podle § 35 ex. ř. jest ovládáno zásadou soustředovací, všechny námítky musí býti uplatněny již v žalobě; nestačí, že byly vzneseny za ústního jednání. Pokud jde o nové skutkové okolnosti, jimiž